

Li. En Francesc Peyol.

Barcelona.

Benivolent mestre: Feia dies, volia escriureli: mes d'una volta, he intentat exteriorisar els sentiments que amuen en mi, per mitjà d'unes lletres, que fossin un reflexe, palat si vol, d'ells; però com suposaria el poc temps de que disposem, precisa per ocupacions mes prementones, que desapareixen amb la natural recança, els descanys, que tenim. Perdonem per tot, sinó li dirigeixo mes frequentment el meu recort; però tinga la seguretat, que difícilment oblidaré, a qui per tant motius, es digne al meu reconeixement.

No obstant, aquells deures de gratitut de que li parlava, m'obliguen encara que siga fent un petit sacrifici, a dedicarli uns minuts, i producte d'ells, son aquestes ratlles, no tan afectuoses com jo voldria, ni com merex, a qui van destinades. Si la voluntat, suplirà les deficiències d'ells.

RA12

Mentres les escric, el meu pensament rebel·lant-se contra tot lo imaginable, revolotejant al entorn d'un anhel de llibertat, abandona les terres cínides del Marroc, mil voltes malesides, per fuir el goig inefable, de compartir amb Vè, les bel·leses de la nostra terra catalana, per esplanar-se encara que siga uns moments, amb la seva agradable companyia.

I al contrariar, les delicadeses d'aquells jorns tan deliciosos, que recorde mentres intento coordinar els meus pensaments, amb l'infortuni que sapora nostre estada al Marroc, no fue menys que demanar-li una pregaria per aquesta joventut tan desgraciada, que lluita amb el recort sempre latent, dels seus volguts.

No dubto podrà complaurem, per lo que li anticipo mil merces, mentres li faig present d'un sincer testimoni d'apren i de simpatia, junt amb un sospir de recort per el mestre Millet, així com per els companys d'orquestra.

Lemoant 24-5-1922.

Seu afm.

Antoni Luque

Batallón Infantería de Alcomtana n: 58-1: Compañía
Antonio Luque.

Melilla.

